

Bóbita Klub, nagyok és középső csoport foglalkozása – márc. 10.

Most érkeztem

Így lovagolnak a hölgyek

Katonáskodás: sorakozó, fordulások, egyebek

Tornázás: Kaszálj Pista

Ilyen nagy az óriás

Ugráljunk, mint a verebek

Zsák elővétele – abban lesznek a képek

Zsák, zsák hátizsák

Március

- Meghozza a tavaszt

- Szántó-vető hónap

Aki kint jár a szántóföldeken, ilyenkor nagy mozgást láthat. Traktorok jönnek-mennek, kombájnok zúgnak. Réges régen az emberek szorgosan dolgoztak a földeken. A jobbágyok faekével szántottak. Az ekét maguk húzták. Ezt kívánták meg a földesúrnak. Rádásul, amit a jobbágyok termeltek, a búza javarészét elvették tőlük. S ha nem tetszett a földesúr gonosz bánásmódja, még csak faképnél sem hagyhatták, nem volt szabad elköltözniök. A gyerekeiket sem járathatták iskolába, óvodába. Ők is ott dolgoztak velük együtt. Segítségért nem tudtak senkihez sem fordulni. A király messze Bécsben lakott, de nem beszélt ám magyarul, csak németül tudott. Így gondoltak egyre többet arra, hogy rabságukat meg kellene szüntetni; s a költők, diákok, tanítók támogatták őket ebben. Egymás közt azt mondogatták: igazságot a népnek!

Szabadságot követelt a népnek Kossuth Lajos is, aki márc. 13-án elindult Bécsbe, hogy a császárnak, nagyuraknak előadja a magyar nép követeléseit. Amikor hajóra szállt, az égbolt kiderült, elállt a napok óta esett eső és szivárvány jelent meg az égen. Mindenki jót remélt.

Két nap múlva, márc. 15-én zuhogott az eső. Tízezer ember gyűlt a Nemzeti Múzeum elé. Ekkor Petőfi Sándor elszavalta a Nemzeti dalt.

Talpra Magyar, hí a haza!

Itt az idő, most vagy soha!

Rabok legyünk, vagy szabadok?

Ez a kérdés, válasszátok!-

A magyarok istenére

esküszünk,

esküszünk, hogy rabok tovább

nem leszünk!

Az emberek éljeneztek, aztán a hídon át Budára vonultak, hogy a szabdságért küzdő rabokat, köztük Táncsics Mihályt kiszabadítsák a börtönből.

Börtönépítés a tornatermben lévő elemekből - kiszabadítás

Később harc lett. Mert a császár és a nagyurak nem akarták megadni azt, amit a nép kért az igazság nevében. A magyar nép szabadságáért katonák küzdöttek.

A jó lovas katonának de jól vagyon dolga,

eszik, iszik a sátorban, semmire sincs gondja.

Ref. Hej élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,

Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret.

Jól van dolga a mostani huszárnak,

Nem kell szénát kaszáljon a lovának.

Mert a széna porcióba van kötve, van kötve, de van kötve,

Gyere Rózsám, tedd a lovam elébe!

Édesanyám, ki a huszár, ha én nem?!

Ki nyergeli fel a lovát, ha én nem?!

Fölnyergelem aranyszörű lovamat. lovamat, de lovamat,
Leugratom véle a csillagokat!

Harcjelenet – kardozás, ágyúzás

Az ő zászlójuk, a nemzeti színű lobogó ott volt velük a csatában és buzdította őket. Ezért lobogtatunk mi is
nemzeti színű zászlókat.

Magyar zászló! Köszöntelek,
köszönt minden magyar gyerek.
A kislányok simogatnak,
a kislányok lobogtatnak.

(Gedeon Jerne)

Március 15. ünnep. Ezen a napon a házakon hatalmas piros-fehér-zöld nemzetiszínű zászlók lengenek és sokan
kokárdát tűznek ki a ruhájukra, így emlézevén a katonák bátorságára, az ő emlékükre.

Weöres Sándor: Megy az úton

Megy az úton a katona
zúg a vihar, fúj a szél,
zúg, bűg, fúj a szél,
a katona sose fél.

Mitől félne? Kezibe kard,
gonosznak odavág,
dirr-durr, odavág,
Sose bántsák a hazát.